

Dlaczego chrześcijanie powinni zachowywać Prawo (odcinek 61) – Krew

13.05.2024

Tekst PL: Gorzowskie Centrum Biblijne – 09.02.2026

Witajcie w 61. odcinku serii *Dlaczego chrześcijanie powinni zachowywać Prawo*.

Obecnie przyglądamy się zaleceniom Jakuba Sprawiedliwego dla pogan. Cztery wyraźne przykazania, które mają zostać nałożone na chrześcijan pochodzenia pogańskiego, którzy zwracają się do Boga w wierze — wierze w Pana Jezusa. Jak dotąd omówiliśmy dwa pierwsze. Mówiliśmy o niemoralności seksualnej. Mówiliśmy o pokarmach ofiarowanych bożkom.

Dzisiaj zajmiemy się dwoma ostatnimi, a te dwa są ze sobą bardzo ściśle powiązane. Aby rozpocząć, chcę spojrzeć na samą koncepcję zakazu spożywania mięsa uduszonego — spożywania pokarmu z krwią. Co ciekawe, po raz pierwszy nie spotykamy się z tym prawem po górze Synaj, gdzie Izrael otrzymał całościowy wyraz Prawa, mądrości i zrozumienia Boga. Nie — zostało ono ustanowione już w dniach Noego.

Chcę więc cofnąć się do Księgi Rodzaju 9, werset 4:

Rodzaju 9:4 — Nie wolno wam tylko spożywać mięsa z jego życiem, to jest z jego krwią. (BP)

A więc mamy tu zakaz spożywania mięsa z krwią lub — jak jest to ujęte w Dziejach Apostolskich 15 — spożywania mięsa uduszonego. Jedzenie mięsa uduszonego jest zakazane. Jest obrzydliwością.

Mamy nawet biblijny przykład takiej sytuacji. Stało się to za dni króla Saula, gdy Saul był królem i prowadził wojnę z Filistynami. Złożył on przysięgę, że nikt z ludu nie skosztuje żadnego pokarmu, dopóki nie dokona on pomsty na swoich wrogach i nie odeprze nieprzyjaciół.

Gdy Izraelici odepchnęli Filistynów, byli tak wyczerpani i głodni, że rzucili się na zdobycz — na owce i woły — i zaczęli jeść mięso z krwią. Nie poświęcili czasu, aby spuścić z niego życie, spuścić krew, wylać ją na ziemię, a dopiero potem wziąć mięso. Nie — po prostu rzucili się na nie. Nie wiemy dokładnie, bo tekst tego nie mówi, ale możliwe, że odcinali kończyny jeszcze żywym zwierzętom, aby zjeść mięso. To jest coś skrajnie obraźliwego w oczach Boga. Nie wolno nam tego czynić.

Możemy przenieść się do czasów współczesnych. Czy to nie interesujące? Widzimy ludzi na całym świecie jedzących krew i uważających to za przysmak. Nazywają to kaszanką. Dostownie jedzą mięso z krwią — krew krów, krew kóz, krew świń. Jedzą mięso z krwią. Dla mnie sama myśl o tym jest odrażająca. Nie chcę mieć z tym nic wspólnego. To jest moja naturalna reakcja.

Ale gdy patrzę na to biblijnie i widzę, jak poważne jest to przykazanie w oczach Boga — to mnie przeraża. Sprawia, że czuję do tego wstręt. Sprawia, że nienawidzę samej myśli o tym. Boli mnie, że jest to praktykowane na całym świecie. Tak nie powinno być — a jednak jest.

Aby to pogłębić, chcę przejść do Księgi Kapłańskiej 17. Czytamy tam:

Kapłańska 17:10 — Gdyby też któryś z Izraelitów, albo z cudzoziemców osiadłych wśród was, spożył jakąś krew ... **(BP)**

Nie mówimy już o jedzeniu mięsa z krwią. Teraz mówimy o samej krwi — a to jest czwarty punkt, który Jakub wymienia na swojej liście.

Kapłańska 17:10 (cd.) — ... wtedy Ja zwrócę się przeciw tej osobie i wykluczę ją z ludu. **(BP)**

Chcesz wiedzieć, jak poważnie Bóg to traktuje? On w zasadzie mówi: jeśli jesz krew, stajesz się moim wrogiem. Zwrócę swoje oblicze przeciwko tobie.

Dlaczego więc widzimy takie praktyki jak kaszanka na całym świecie? Odpowiedź jest prosta: nic nie służy królestwu Szatana bardziej niż przekonanie ludzkości, aby czyniła rzeczy obrzydliwe w oczach Boga — rzeczy, które Szatan wie, że spowodują na ludzi przekleństwo i uczynią ich wrogami Boga. Tego właśnie chce diabeł. To nie jest zaskakujące.

Widzimy też postacie, nawet w naszej kulturze, znane jako wampiry. To są rzeczy demoniczne. Demoniczne byty, które żywią się krwią ludzi. Skąd myślisz, że to się wzięło? Z umysłu diabła.

Pójdźmy jeszcze krok dalej. Z literatury pseudepigraficznej znamy tło wydarzeń z czasów Noego. Wiemy, w co ludzkość była zaangażowana, zanim Bóg zniszczył ziemię potopem. Jedną z tych rzeczy było spożywanie krwi — zarówno ludzkiej, jak i zwierzęcej. Było to wielkie wypaczenie Bożego stworzenia. A w takim środowisku diabeł jest uwielbiony. Jest uwielbiony w chwilach wielkiej ciemności. Gdy ludzie angażują się w takie praktyki, wiedźcie, że na ziemi panuje wielka ciemność. To jest absolutnie ohydne.

Przejdźmy dalej, do wersetu 11:

Kapłańska 17:11 — Albowiem życie ciała jest we krwi — po hebrajsku: *ki nefesz habbasar baddam hi*. Używam hebrajskiego, ponieważ w miejscu „życie” pojawia się słowo „dusza”. Dusza ciała jest we krwi — **Ja wam ją dałem na ołtarz, aby dokonać przebłagania za wasze winy; krew jest więc przebłaganiem za życie. (BP)**

Oczywiście jest to ostatecznie obraz mocy krwi Pana Jezusa. To przez Jego krew dokonano przebłagania za nasze *nefesz* — za nasze dusze.

Zrozum więc: krew należy do Boga. Wyłącznie do Niego. Krew była przynoszona na ołtarz. Była wylewana przy ołtarzu. Czasami wnoszono ją do Miejsca Świętego, a w Dniu Pojednania — do *Kodesz HaKodaszim*, do Miejsca Najświętszego. Krew należy wyłącznie do Boga. On ją oddzielił. Nie jest ona przeznaczona dla ludzkości na żadnym poziomie.

Są w Piśmie rzeczy, które zostały wyraźnie określone jako należące wyłącznie do Boga. Na przykład określony tłuszcz — sadło. To należy wyłącznie do Boga. Nie było przeznaczone do spożywania przez człowieka. Można by też mówić o kadzidle, które zawierało ściśle określone składniki przepisane w Torze. Żaden człowiek nie miał prawa sporządzać niczego podobnego. Nikt nie miał prawa wytwarzać oleju namaszczenia, którym namaszczano kapłanów i Miejsce Święte. Nikt nie miał prawa go kopiować, ponieważ był on przeznaczony wyłącznie dla Boga. Widzimy więc w Torze wyraźne przepisy, w których Bóg wyodrębnia pewne rzeczy jako należące wyłącznie do Niego. Krew jest jedną z nich. Dlatego nie jest to coś, w co chcemy się angażować.

Przejdźmy do **Księgi Kapłańskiej 17:12** Dlatego powiedziałem do synów Izraela: **Nikommu z was nie wolno spożywać krwi, nie wolno jej też spożywać cudzoziemcom osiadłym wśród was. (BP)**

Kapłańska 17:13 — A jeśli kto z Izraelitów lub cudzoziemców osiadłych wśród was, upoluje jakieś zwierzę lub ptaka jadalnego — do tego wrócimy w przyszłym tygodniu — pozwoli krwi spłynąć i przysypie ją ziemią. **(BP)**

To jest właśnie to zalecenie. Dlatego nie spożywa się mięsa z krwią. Krew ma zostać wylana na ziemię i przykryta prochem. A dlaczego? Werset 14 nam to wyjaśnia:

Kapłańska 17:14 — Bo życie każdej istoty cielesnej stanowi jej krew; dlatego powiedziałem do synów Izraela: Nie będziecie spożywali krwi żadnej istoty cielesnej, bo krew stanowi jej życie. Kto by ją zatem spożywał, ten będzie wyłączony. **(BP)**

Żyd czy poganin — nie ma znaczenia. Zostanie wytracony. Krew należy wyłącznie do Boga. Jest Jego własnością. Nie jest nasza.

A zatem — zostańcie z nami, ponieważ mam jeszcze więcej do powiedzenia. Zbliżamy się do momentu kulminacyjnego w tej dyskusji dotyczącej tych konkretnych przykazań, które Bóg wprowadził przez swojego apostoła Jakuba.

A tymczasem — niech Bóg was błogosławi i strzeże.

KONIEC ODCINKA 61